

[Aksel Larsen.]

lejeniveauet, også i de større kommuner, ud over hvad der er tilladt gennem denne lov. Såvel de teoretisk paragrafmæssige som de reelle muligheder for gennem kontrol at hindre noget sådant vil nok vise sig ikke at række til.

Jeg kan af disse kort fremstillede grunde ikke stemme for den ny lejelov og for den ny lov om boligbyggeri. Da regeringen og regeringspartierne ganske åbenbart ikke vil gøre noget alvorligt for at bevare en væsentlig større del af lejerbeskyttelsen og for at sikre billigere fremtidigt boligbyggeri, men kun vil tillade disse afviklingslove at afløse den gældende lovgivning, kan jeg, skønt jeg anser lovene for urimelige og socialt uretfærdige, imidlertid heller ikke stemme imod lovforslagene, men må undlade at stemme.

Så kommer jeg til mit spørgsmål til regeringen. Det blev for over et år siden bebudet, at senest i foråret 1958 ville leje- og boliglovsforslagene blive fremsat, for at både folketinget og navnlig befolkningen kunne få god tid til at studere dem og tage stilling til dem. De kom imidlertid ikke i foråret, men først i dette efterår. Da de i det væsentlige først skal træde i kraft fra 1. april 1959, vil naturligvis såvel folketinget som offentligheden alligevel have i hvert fald 6 måneder til at læse lovforslagene at kende og til at tage stilling til dem. Eller rettere: det ville folketinget og offentligheden have haft, hvis man havde udnyttet de 6 måneder. Ikke desto mindre skal lovforslagene absolut vedtages i dag inden udgangen af december, altså 3 måneder før det er nødvendigt. Det, jeg spørger om, er: hvorfor har man sådan et hastværk? Sagligt er det ganske uforsvarligt. Bortset fra at de 2 lovforslag er knyttet sammen med et ikke helt let overskueligt kompleks af skattelove o. s. v., indeholder de i den affattelse, de nu har, henholdsvis 161 og 125 paragraffer, tilsammen altså 286 paragraffer. Det er meget omfattende og meget komplicerede lovforslag om meget komplicerede spørgsmål.

Jeg tillader mig at se bort fra den del af folketingets medlemmer, som ikke har deltaget i udvalgsarbejdet, men jeg må spørge udvalgets ærede medlemmer: mener de ærede medlemmer virkelig, at de i løbet af et par måneders udvalgsarbejde har haft

tid til at sætte sig ind i hele denne komplicerede lovgivning, studeret lovforslagenes mange paragraffer, beregnet deres virkninger og mulighederne for at administrere dem samt sikret sig, at der ingen uklarheder er i lovforslagene, og at der ikke findes modstridende bestemmelser i dem? Tør de ærede medlemmer af udvalget, tør eventuelt regeringspartiernes udvalgsmedlemmer virkelig erklære, at de er i den grad inde i sagerne og paragrafferne, at de tør tage ansvaret for allerede nu at ophøje forslagene til lov i stedet for at bruge i hvert fald endnu en måneds tid eller to til at sikre sig, at arbejdet bliver gjort nogenlunde forsvarligt?

Men tilbage til spørgsmålet til regeringen og regeringspartierne: hvad er årsagen til, at man absolut vil have disse komplicerede og vidtrækkende lovforslag jaget igennem i dette tempo og vedtaget i deres endelige udformning nu? At der er enkelte bestemmelser i lovforslagene, der forudsættes trådt i kraft allerede fra 1. januar, kan jeg ikke se er tilstrækkelig motivering. Det kunne man nok klare på anden måde.

Jeg spørger: hvilken politisk motivering er der for, at lejeforhøjelsen og forlængelsen af boligstøtteleven absolut skal vedtages nu i december? Hvorfor kan eller vil man ikke udsætte det til nærmere henimod 1. april? Hvorfor har man sådan et hastværk med at få endeligt vedtaget i folketinget lovforslag, som sikrer én eneste ting, nemlig huslejeforhøjelse?

Må jeg samtidig tillade mig at spørge om noget andet: hvorfor er regeringen kommet med lovforslagene i den udformning, de havde fra regeringens hånd, hvorfor er regeringen og hvorfor er socialdemokratiet under udarbejdelsen gået med til at give dem den udformning, de har nu, som nok i detaljer, men ikke i det væsentlige, afviger fra de oprindelige lovforslag? Jeg må tvivle på, at det største regeringsparti, at socialdemokratiet og dets ærede medlemmer her i salen virkelig finder det påkrævet, rimeligt og retfærdigt at gennemføre en sådan forringelse af huslejelovgivningen og af lovgivningen om fremme af boligbyggeriet.

Måske vil man hertil svare, at de gældende love udløber jo den 31. marts. Ja men det gjorde de også i år, men det lod